

MTV:n uudet toimitilat valmistuvat Helsingissä Vallilan Konepajalle

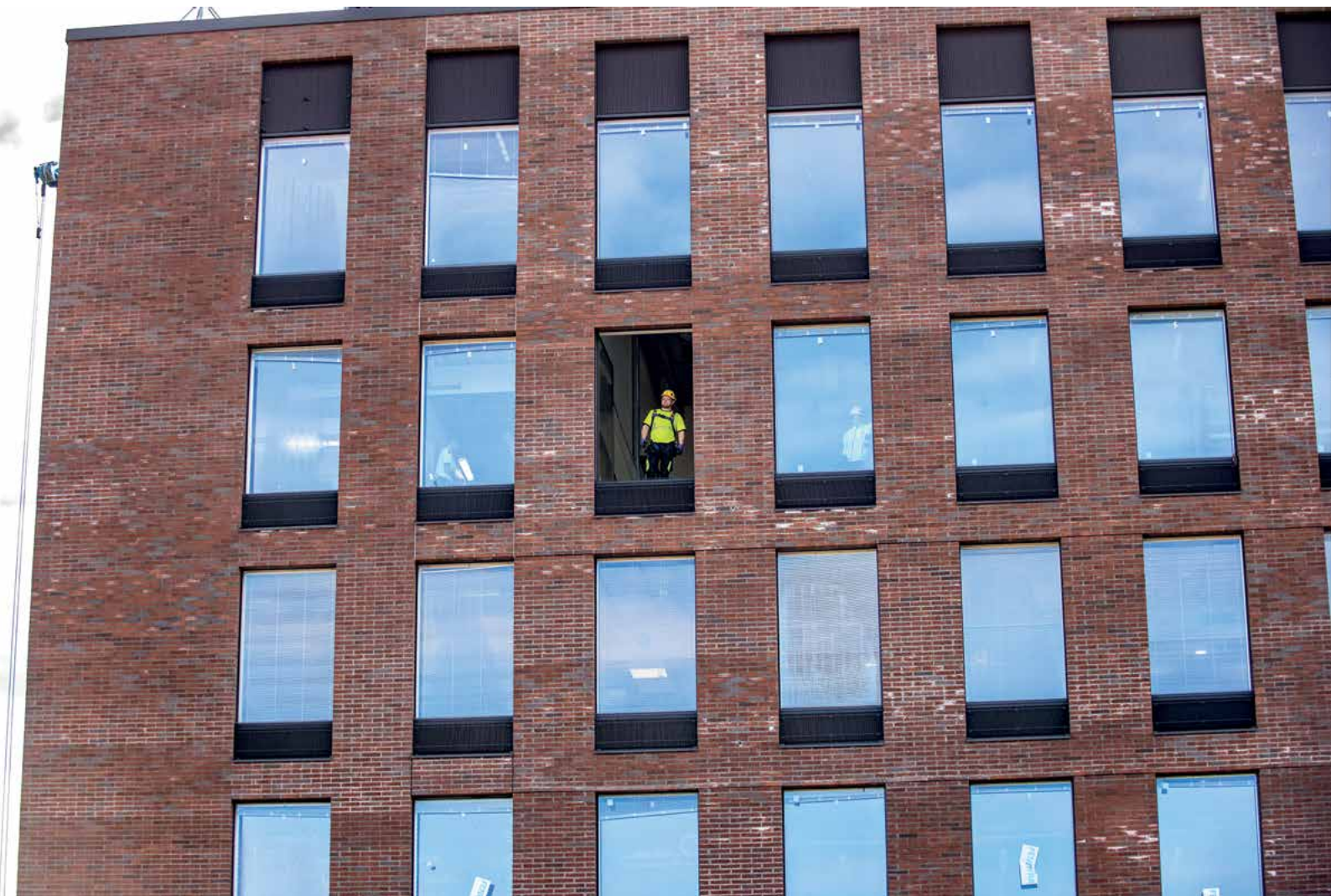
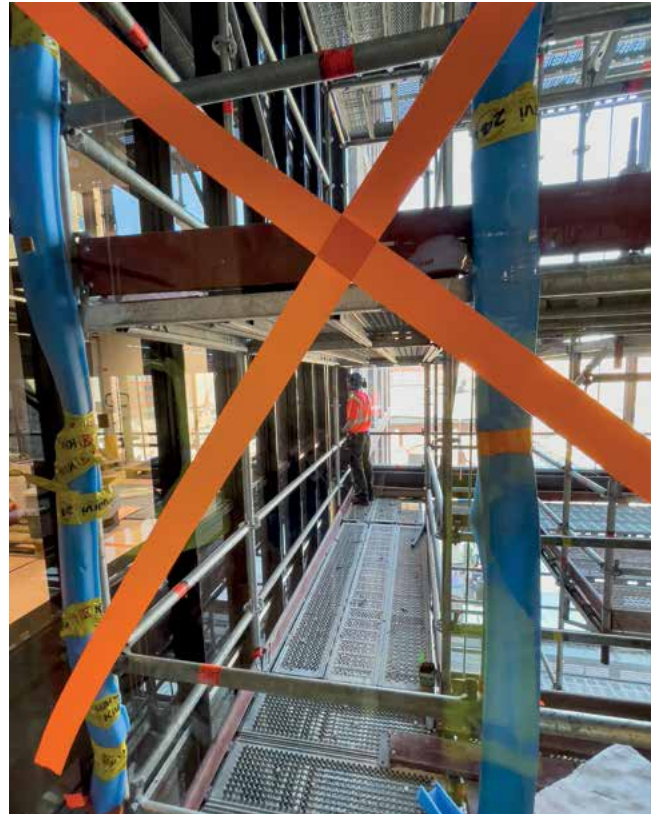
Katosta roikkuu paikoitellen vielä johtoja, ikkunoissa on huomioiteppejä, jotta niihin ei törmättäisi. Suojapahvien alta pilkottaa tummanpuhuva kokolattiamatto. Palaveritiloja riittää, uudet studiotilat odottavat tekniikkaansa, editointikopeissa tai oikeastaan huoneissa näyttäisi olevan reilusti enemmän tilaa kuin vanhoissa. Yhteisiä kokoonntumistiloja on joka kerroksessa.

Osassa tiloja pölyt on putsattu ja tilat siivottu. Tänne muutetaan loppuvuoden aikana. Muuttotöiden valmistelu on jo aloitettu. Vanhassa Pöllölaaksossa, Pasilan Ilmalassa Ylen kupeessa, osa kalusteista on jo tarroitettu. Lähtölaskenta on alkanut, vanhan Pöllölaakson tilat ovat hyvin palvelleet ja tulleet tiensä päähän.

- MTV:n nykyiset toimitilat ovat jo hetken olleet käyttöikänsä päässä. Toimintamme ja tilatarpeemme on muuttunut huomattavasti siitä mihin nämä rakennukset on aikanaan tehty. On hienoa päästä uusiin moderneihin tiloihin, sanoo Johannes Kantelinen, MTV Uutisten luova johtaja.

oUusia tiloja odotetaan uutisten puolella jo innolla. Vaikka vanhat tilat kantavat arvokasta historiaa ja niiden tiloista on kerrottu maailmaa muuttaneita uutisia, on aika avata ovi uuteen.

- Olemme rakentamassa yhtä Euroopan moderneinta digitaalisen liikkuvan kuvan tuotantokeskusta. Tulemme hyödyntämään uudessa Pöllölaaksossa täysimääräisesti IP-pohjaista tuotantoteknologiaa eli teknologiaa, joka mahdollistaa esimerkiksi joustavan siirtymisen 4K-tasoiseen sisällöntuotantoon sekä softapohjaisiin ratkaisuihin tv-tuotannoissa. IP-teknologia mahdollistaa myös eri studioiden ja tarkkaamoiden ristiin käyttämisen, kertoo Kantelinen. Ja tiloja

Näkymä MTV:n uusista toimitiloista avautuu Museoviraston suojelemalle Vallilan konepajan alueelle.

esitellessään hän on selvästi innoissaan uuden tekniikan tuomista mahdollisuuksista.

Muutos on aina myös mahdollisuus, vaikka se vaatiikin uuden opettelua. Toimitusjärjestelmä muuttuu ja koulutukset alkavat marraskuussa. Kaiken pitäisi helpottua.

Vaikka järjestelmät muuttuvat, säilyy tuotannon perusfilosofia ennallaan. Eli on järjestelmä, jossa videomateriaalia haetaan ja käsitellään. On toimitusjärjestelmä, jossa lähetykset suunnitellaan ja koostetaan. Kyseessä on enemmänkin evoluutio, kuin revolutio. Osana koulutusta on joulukuussa pidettävä ns. Dry-run jakso, jossa harjoitellaan kokonaisten lähetysten tekemistä, sanoo Kantelinen.

Mutta milloin muutto sitten ihan oikeasti tapahtuu?

- Globaalit toimitusvaikeudet sekä komponenteissa että logistiikassa on vaikuttanut myös meidän tilauksiimme. Tämä taas heijastuu koko projektin valmistumiseen. Koska tuotantoa tehdään vuoden jokaisena päivä, tapahtuu toimituksen muutto jonain joulukuun yönä klo 22:35-06:25 välillä.

Tarkkaa päivää ei vielä pystytä kertomaan. Kantelinen kuitenkin arvioi, että uutiset tulevat ensimmäistä kertaa uusista tiloista ennen joulupukin saapumista. Ja sen lahjan saaminen on odottamisen arvoinen, sillä luvassa on aivan uutta.

Teksti: **Sari Korpela-Välisaari**

Kuvat: **Seppo Sarkkinen**

MTV:n työsuojelutoimikunta tutustui työmaahan huhtikuussa. Pohjapiirros auttoi uusien tilojen ja niiden toimintojen hahmottamisessa.

"Erikoispoliisioperaatio". (Kuudes piirros, FB-julkaisu 13.3.2022).

Kylmän sodan oivalluksia: Pekka Sipilä

Tämän Arkin kannessa ja sisäsivuilla julkaistujen piirrosten tekijä on Ylen uutis- ja ajankohtaistuotannon visuaalinen journalisti Pekka Sipilä.

Hän kirjoittaa karttuvan kuvasarjansa taustoista näin:

Ensimmäisen maailmanpoliittisen pilapiirrokseni tein joskus 70-luvun lopulla. Siinä Leonid Brežnev ja Jimmy Carter uhkailivat toisiaan ohjuksilla. Olin silloin ehkä 14-vuotias. Äiti lähetti piirroksen tietämättäni Ilta-Sanomiin ja yllättäen se julkaistiin jossain lasten ja nuorten palstalla.

Tämän vuoden helmikuussa palasin taas kylmän sodan tunnelmiin. Muutama päivä ennen Venäjän hyökkäystä Ukrainaun tein taas pitkän tauon jälkeen maailmanpoliittisen pilapiirroksen. Siinä Vladimir Putin istui rauhankyyhkyn päällä. Julkaisin kuvan Facebookissa.

Kun tapahtumat Ukrainassa alkoivat vyöryä uutisiin, tuntui luonnolliselta jatkaa piirtämistä. Toukokuun alkuun mennessä piirroksia on kertynyt yli 20. Useimmiten päähenkilönä seikkailee pitkänenäinen mies, jolle käy vähän köpelösti. Sodan hyökkäävä osapuoli haluaa luoda itsestään mahdollisimman pelottavaa kuvaa. Yritän piirroksissa tuoda esille myös sen naurettavan puolen.

Piirtäminen on ollut itselle aina ajattelun jatke. Kouluaikoina tein kavereista pilakuvia. Kerran opettaja sai minut tunnilla kiinni itse teosta ja kysyi: "Kumpi on sinulle elämässä hyödyllisempää, ruotsin kieli vai piirtely?" Vastasin rehellisesti, vaikka ruotsin arvosana vähän laskikin. Päädyin sittemmin opiskelemaan valokuvausta Taideteolliseen korkeakouluun ja myöhemmin kuvatoimittajaksi ja graafikoksi Yleen.

Nykyinen työni visuaalisena journalistina on faktapohjaista journalismia eikä juuri sisällä vapaamuotoista piirtämistä. Vapaa-ajalla sitä tulee joskus harjoiteltua. En ole koskaan tuntenut tarvetta julistaa mitään, mutta viime aikojen tapahtumat maailmalla saavat suorastaan huutamaan demokratian, sananvapauden ja ihmisoikeuksien puolesta. Oli aika tarttua kynään.

Peace!

Pekka Sipilä

Pekan päivittyvä kuvasarja löytyy täältä: <https://artofpeace18.wixsite.com/website>

Levännyt hyvinvoiva ihminen on luova, tuottelias ja hyvä työntekijä

Viisaita sanoja, toteaa Suomen elokuva- ja mediatyöntekijät -liiton puheenjohtaja Matleena Kuusela tässä maailmantilanteessa. Jaksamista kuormittavat asiat ovat vyöryneet niskaamme jo kolmatta vuotta. SET on tuore jäsen Suomen Journalistiliitossa. Jäsenistössä on paljon samoja työtehtäviä tekeviä kuin RTTL:ssä. RTTL:n kanssa tulevaisuuden toiveissa siintääkin muun muassa koulutus- ja tapahtumayhteistyö.

SET edustaa laajasti elokuva- TV-työtä tekeviä. Yhdistyksen jäsenet työskentelevät pitkien elokuvien, lyhyt-, dokumentti-, video- ja mainoselokuvien sekä tv-ohjelmien tuotannoissa. He ovat esimerkiksi assistentteja, kuvaajia, kuvaussihteereitä, lavastajia, leikkaajia, ohjaajia, valaisijoita tai äänittäjiä.

Helsingissä asuva, valaisija Matleena Kuusela kertoo puheenjohtajuuden alkusysäyksen syntyneen alan silloisesta tilanteesta ja halusta saada aikaan muutos. Samoja ajatuksia pyöri myös Iddo Soskolnella, SET:n hallituksen pitkäaikaisella jäsenellä. He ymmärsivät myös, että asioiden kehittäminen ja muuttaminen tulisi vaatimaan paljon työtä, ja sitoutumista pitkäksi aikaa hallitustyöskentelyyn.

- Minulle soitettiin, että haluaisinko tulla mukaan hallitukseen ja kiinnostaisiko minua puheenjohtajan paikka, kertoo Kuusela.

- Puheenjohtajana minun pitäisi saada kaikkien jäsenten ääni kuuluviin tasavertaisesti, seurata alaa laajalla otteella ja olla aktiivinen vaikuttaja. Helposti lähestyttävä ja tunnistaa alalla vaikuttavat rakenteelliset ongelmat ja ratkoa niitä yhdessä työnantajien ja muiden alan vaikuttajien kanssa.

SET:issä oli noin tuhat jäsentä. Yhteydenpito on ollut haastavaa Temessä olevan jäsenrekisterin takia, mutta tulevaan Matleena Kuusela suhtautuu valoisasti.

- Tulevaisuutta odotan innolla. Kattojärjestön vaihduttua moni asia mikä aiemmin oli SET:n hallituksen vastuulla on nyt poissa meidän harteilta. Toimiva ja aktiivinen kattojärjestö on elinehto jäsenyhdistyksien toiminnalle. Nyt meillä on resurssia keskittyä yhdistyksen tärkeimpiin tehtäviin eli yhteistyön kehittämiseen ja syventämiseen eri alan järjestöjen kanssa sekä kulttuuripoliittiseen vaikuttamiseen ja työntekijöiden ja itsensäyöllistäjien aseman parantamiseen. Edustamme kumminkin laajalla skaalalla alan ihmisiä työntekijöistä ja yrittäjistä taiteilijoihin saakka.

- SJL:ltä odotamme kattavia palveluita. Alamme luonteen takia tarvitsemme paljon lakimiespalveluita työsopimusten tarkastuksesta tes-pykäliden tulkintoihin. Tarvitaan vahvat neuvottelijat työehtosopimusneuvotteluihin sekä osaamista ja kiinnostusta alan yleistä kehitystä kohtaan.

SET JÄSENTEN ASIALLA

Matleena Kuusela luetlee hyvän kattauksen liittonsa toiminnasta. - Järjestämme koulutuksia jäsenillemme. SET:n hallitus suunnittelee koulutukset sen mukaan, mitä jäsenet meiltä toivovat. Hallituksemme koostuu laajalla skaalalla alan tekijöistä, joten havainnoimme myös itse käytännön tasolla koulutustarpeet. Olemme niiden osalta pyrkineet olemaan mahdollisimman ajankohtaisia, jotta pystyisimme kehittämään alaa sen tarpeiden mukaan.

- Meillä on myös oma lehti, Lehtiset. Se ilmestyy verkossa 4-5 kertaa vuodessa. Lehtisetin ohessa julkaisemme myös vaihtuvia teemajulkaisuja. Nyt meillä on julkaisussa podcast-sarja, joka käsittelee ajankohtaisia puhuttavia aiheita alalla.

- Teemme myös kulttuuripoliittista vaikuttamista yhteistyössä alan eri järjestöjen kanssa. Otamme kantaa tekijänoikeuskorvauksiin, taiteilijoiden asemaan sekä freelancertyöntekijöiden näkökulmasta. Alallamme on myös kasvava määrä itsensäyöllistäjiä, joiden asema on otettava huomioon liiton toiminnassa, kertoo Kuusela.

KORONAN RANKKA VAIKUTUS

Kuusela nostaa myös koronan vaikutukset esille viimeisen parin vuoden ajalta.

- Ensimmäisenä korona keväänä tuotantoja peruttiin sekä keskeytettiin useita. Siitä koitui tulon menetystä. Varsin nopeasti alalle saatiin luotua koronan huomioon ottavat uudet työskentelytavat ja töitä päästiin jatkamaan turvallisemmassa työskentely-ympäristössä.

Kaiken kaikkiaan korona lisäsi eritoten epävarmuutta. Tuotantoja saatettiin perua tai siirtää lyhyelläkin varoitusajalla. Tämä oli varsinkin itsensäyöllistäjien kannalta hyvin epäedullinen tilanne. Työrupeamat ovat lyhyitä ja esimerkiksi vuoden aikana tuloja voi tulla useasta kymmenestä eri lähteestä. Tulomuodostuksen ollessa normaalistikin hyvin sirpaleista, nopeasti muuttuvat tilanteet tekevät siitä vielä heikommin ennustettavaa.

Mutta parempaa tulevaisuutta tähdäten he suunnittelevat palaavan- sa myös tapahtumien pariin, kunhan tilanne sen sallii. Nämä voisivat olla seminaareja, koulutuksia ja jäsentapaamisiakin rennolla otteella. Myös alan festivaalien kanssa yhteistyö on syytä rakentaa uudelleen.

Kuluvan tes-vuoden tavoitteista puheenjohtaja nostaa jaksamisen.

-Alamme ongelmat liittyvät vahvasti työssä jaksamiseen. Siihen nimenomaan voimme vaikuttaa työehtosopimuksella. Työmme on projektiluonteista ja lyhykestoista. Tästä huolimatta työtä tulisi suunnitella mahdollisimman vähän kuormittavaksi. Meillä on työtehtäviä, joita suoritetaan ainoastaan kuvausjaksolla. Nämä työntekijät ovat täysin sen armoilla, kuinka hyvin työtä suunnitellaan etukäteen ja kuinka paljon työssä jaksamiseen panostetaan. Liian usein kuuluu lause, ”tämä on vain tämä yksi tuotanto, kyllä me jaksetaan” tai ”me selvitin tästäkin”. Useimmilla tosin alkaa seuraava työ heti edellisen perään.

- Myös kuvausjakso pitäisi siis suunnitella niin, että kuvauksissa työtään tekevä ihminen jaksaa tehdä useampia tuotantoja vuoden aikana. Työaikaa ja sen säännöllisyyttä tulisi painottaa. Pitkien päivien perään olisi syytä tulla heti pidempi vapaajakso, eikä vasta joskus myöhemmin. Ennakkotuotantoon olisi syytä panostaa nykyistä enemmän, jotta saadaan itse lopputuotteen laatu ja työskentelyolosuhteet paremmiksi.

Matleena Kuusela poistaa myös työvoiman saatavuuden ja pysyvyyden.

- Alaamme vaivaa myös kokeneiden työntekijöiden puute. Eli raskaiden työskentelyolosuhteiden takia kokenut työvoima valuu muualle. Perhe-elämän yhdistäminen alan työaikojen kanssa koetaan mahdollittomana tai vähintään kuormittavana. Myös taloudellinen epävarmuus luo painetta vaihtaa alaa. Alan ihmiset kaipaavat enemmän mahdollisuuksia harrastaa. Tämän mahdollistaisi työaikojen säännöllisyys ja ennustettavuus.

Toivotamme SET:lle suotuisia tuulia jatkossa sekä toivottavasti löydämme mahdollisuuksia yhteisiin tapaamisiin.

Teksti: Jukka-Pekka Nyrhinen

Median monimuotoisuudessa on parannettavaa

Kotimaisen median perinteiset ylpeilyn aiheet, kuten sananvapaus, journalistinen itsesääntely ja median saavutettavuus ovat edelleen hyvällä mallilla. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, ettei uhkia moninaisuudelle olisi.

Euroopan komission rahoittama Media Plurism Monitor (MPM) -hanke mittaa uhkia median monipuolisuudelle. Vuoden 2021 raportin perusteella suurin uhka on medioiden omistajuuden keskittyminen. Omistajuusrakenteiden läpinäkyvyyden puutteen vuoksi kattavaa tietoa omistuksien keskittymisestä ei vielä ole, mutta raportin mukaan suosituimmat suomalaisille suunnatut uutismediasivustot ovat vain muutaman yhtiön omistuksessa.

Tuoretta tietoa saataneen tulevassa raportissa, kun muutokset ”Sähköisen viestinnän palveluita annettuun lakiin”, tulevat näkyviin.

Lakimuutos velvoittaa yhtiöitä avaamaan omistajuusrakenteitaan. Raportti kuitenkin painottaa, ettei laki velvoita julkaisemaan henkilökohtaisia tietoja, kuten nimiä, omistajuuksista.

Tutkija Ville Mannisen mukaan mediaomistajuuden keskittymisen saattaa johtaa yksipuolisempaan sisältöön. Manninen nostaa esimerkiksi tilanteen, jossa suuren konsernin kolumnit ja poliittiset analyysit syndikoidaan konsernin monissa kymmenissä lehdissä. ”Aihevalintojen, mielipiteiden ja näkökulmien, määrä mitä siinä mediassa on, kaventuu”, toteaa Manninen.

Keskittämisen uhaksi nousee myös markkinoiden ja omistajien vaikuttaminen toimitukselliseen sisältöön, joka johtuu puutteellisesta ja väljästä sääntelystä. Esimerkiksi ohjeistusta tai sääntelyä journalistien rekrytointiin kaupallisista tai poliittisista syistä ei ole.

Kuvassa RAREn tiimi kuvattuna Tehdas 108:n luovassa keskuksessa. Ylärivissä tuottaja Jan Huhtanen (vas.), päätoimittaja Orna Ben Lulu ja toimitusjohtaja Vilma Rimpelä. Etualalla tuottaja Atro Lamppu (vas.) ja tuottaja ja kumppanuusvastaava Vesa Lindström. Kuva: Liisa Matveychuk.

Emmi Huhtanen ja Vilma Rimpelä

SOSIAALINEN INKLUSIIVISUUS – KENEN ÄÄNI KUULUU?

MPM:n mukaan myös sosiaalisen inklusiivisuuden puute on keskitason uhka. Tähän uhkaan on tarttunut verrattain nuorista tekijöistä koostuva RARE Media, joka tekee journalistista sisältöä sosiaaliseen mediaan. Uutisraivaaja-palkinnolla toimintansa ensimmäiset vuodet rahoittanut firma huomasi kehitystarpeen myös omaan toimintaansa, josta syntyi ”Kenen tietoo” -opas.

Opas on suunnattu toimittajille ja toimituksille ja se painottaa käytännön keinoja edistää median moninaisuutta toimituksen sisältä käsin.

”Semmoinen yleinen oivallus tuli meidän kyselytutkimuksemme tuloksista, mutta myös haastatteluiden pohjalta, että tosi moni kokee, että journalismi ei kuvaa suomalaista yhteiskuntaa riittävän moninaisesti”, kertoo RARE Median toimitusjohtaja Vilma Rimpelä. Kysely ei ollut tieteellinen. 557 vastaajassa painottuivat 18–39-vuotiaat. Kyselyn innoittama Uutismediain liitto toisti sen laajemmalla otannalla ja sai tulokseksi, että joka neljäs aikuinen kokee, että suomalainen media ei kuvasta hyvin yhteiskuntaamme.

”Sitä olen kovasti miettinyt, koska se oli lähtökohtamme RAREa perustaessa, että tuntuu että sitä monipuolisuutta tarvitaan, on ollut kiinnostavaa huomata, että se on isompi kokemus ja tavallaan, että yhdenvertaisuustyötä tekemällä niitä monipuolisempia näkökulmia voisi nyt saada journalismin kentällä”, Rimpelä kommentoi Uutismediain liiton tutkimuksen tuloksia.

ITSETYYTYVÄISYYDEN KULTTUURI

”Kenen tietoo” -hankkeessa projektipäällikkönä työskennellyt mediakasvatukseen erikoistunut yhteiskuntatieteiden maisteri, Emmi Huhtanen, oivalsi haastatteluiden kautta alan sisäisen kriittisen keskustelun tärkeyden.

”Muutamat haastateltavat nostivat esille sen, että meillä on välillä Suomessa semmoinen itsetyytyväisyyden kulttuuri. Toimittajilla on valtaa suhteessa niihin ihmisiin, joita he haastattelevat tai nostavat esille, niin toivoisin, että siinä asemassa oltaisiin valmiita ottamaan kritiikkiä vastaan myös toisin päin ja sitä kautta käydä alan sisäistä keskustelua. Ei meistä kukaan aina onnistu ja koska valtaa ja vastuuta on, niin olisi myös tietynlaista nöyryyttä tekemisessä”

JOTAIN POSITIIVISTAKIN

Suomalaisilla on erittäin hyvä medialukutaito, niin MPM:n raportin, kuin Huhtasen mukaan, joka on työskennellyt erityisesti lapsien kanssa.

Manninen puolestaan on tyytyväinen podcastien saamaan suosioon, sillä sen kautta vähäisilläkin resursseilla toimivat tahot ja harrastajat saavat äänensä kuuluviin.

Lisää luettavaa:

Kenen tietoo? – Opas moninaisempaan ja inklusiivisempaan journalismiin
The Media Pluralism Monitor

Teksti: **Julius Halme**

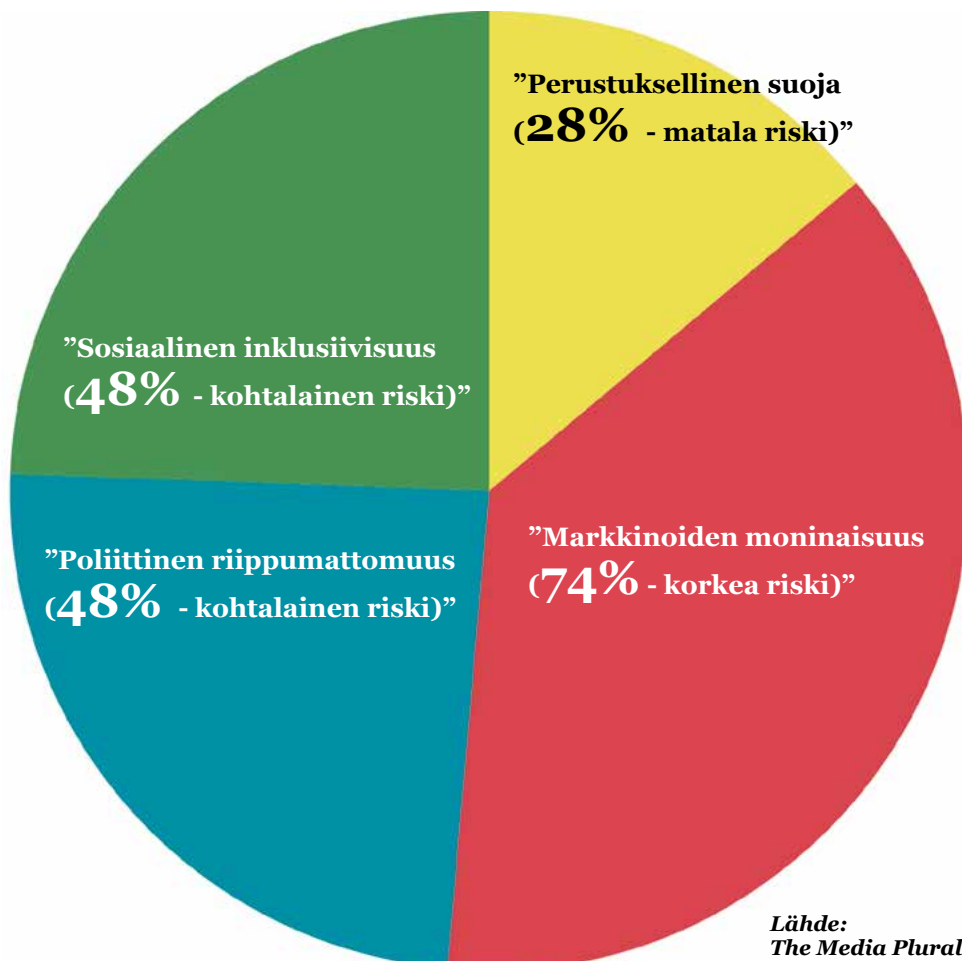
Kirjoittaja on Voima-lehden vastaava AV-tuottaja ja toimittaja, joka opiskelee mediatuotantoa Metropolia AMK:ssa.

Henkilökuvat WhatsApp-puhelusta: **Seppo Sarkkinen**

Ville Manninen

MPM 2021 – RISKIT MEDIAN MONIMUOTOISUUDELLE

Lähde:
The Media Pluralism Monitor 2021.
<https://cmpf.eui.eu/mpm2021-results/>

Hybridisotaa käsitelleessä seminaarissa synkkiä arvioita Venäjän toimista

Oulussa järjestettiin huhtikuun puolivälissä seminaari Venäjän hybridivaikuttamisesta. Näin Radio- ja televisiotoimittajien liiton, Pohjois-Suomen journalistien ja Oulun ammattikorkeakoulun viestinnän tutkinto-ohjelman yhteistyö sai jatkoa.

Seminaari kokosi yhteen kolmisenkymmentä hybridisodasta kiinnostunutta toimittajaa, journalistin lehtoria ja opiskelijaa. He saivat tärkeää, mutta synkkää tietoa, kuinka Ukrainan sota on levinnyt rintamalta kännyköihimme.

INFORMAATIOSODASSA VAIKUTETAAN KANSAAN JA PÄÄTÖKSENTEKOON

Kyberturvallisuuden työelämäprofessori Martti Lehto Jyväskylän yliopistosta kertoi, että informaatio sodalla pyritään henkisesti lamauttamaan vastustaja ja vaikuttamaan sen päätöksentekoon. Oman kansan kriisinsietokykyä vastaavasti vahvistetaan. Ulkopuolisille luodaan kuvaa oman toiminnan hyväksyttävyydestä.

- Harhauta ja petä, näytä oikealta medialta. Hyödynnä järjestelmän haavoittuvuuksia, kuten mielipiteen ilmaisuvapautta, avointa sosiaalista mediaa ja luottamusta tiedotusvälineisiin. Riko sääntöjä, valehtele, trollaa ja hanki hyödyllisiä idiootteja.

Kybersota häiritsee ja vahingoittaa tärkeitä toimintoja

- Kybersodassa heikennetään, häiritään tai tuhoetaan vastustaja. Isketään elintärkeisiin toimintoihin. Yritetään saada yhteiskunta epätasapainoon, Lehto luetteli.

Venäjä teki Ukrainassa kyberoperaatioita sähkönjakelua, pankkeja, hallintoa, mediaa ja asevoimia vastaan jo ennen varsinaista hyökkäystään. Hyökkäyksensä jälkeen se on levittänyt Ukrainassa tietokoneisiin haittaohjelmia, kohdistanut verkkosivustoihin palvelunestohyökkäyksiä sekä lamauttanut paikannusjärjestelmiä ja verkko-operaattoreita.

VENÄJÄ KÄYTTÄÄ KAIKKI KEINOT

Toimittaja Jarmo Koponen on ollut journalistina Putinin sodissa Tšetšeniassa, Georgiassa, Syyriassa ja Ukrainassa. Jo Georgian sodassa 2008 Venäjä käytti hyväkseen disinformaatiota.

Venäjän version mukaan georgialaiset joukot tunkeutuivat Etelä-Ossetian maakuntaan. Tosiasiassa Venäjä valtasi Etelä-Ossetian, tuhosi merkittävän osan Georgian asevoimista ja sai kontrollin Etelä-Ossetiassa. Georgian tie Naton jäseneksi vaikeutui huomattavasti. Venäjän samat pyrkimykset näkyvät myös Ukrainassa. Koponen päätti esityksensä pahaenteisesti.

- Suomalaiset kypsyvät pikkuhiljaa ajatukseen, että Venäjä käy raakaa sotaa, jossa ei olla kaukana taktisten ydinaseiden käytöstä. Venäjä käyttää kaikki keinot.

INFORMATIOVAIKUTTAMISEN TEHOJA ON VAIKEA MITATA

Vieraileva tutkija Teemu Oivo Aleksanteri-instituutista kuvaili, kuinka informaatiovaikuttamisen avoimia keinoja ovat kulttuuri ja PR, esimerkiksi olympiakisat. Salatummaa vaikuttamista on sensuuri, propaganda ja disinformaatio. Valtioiden kokonaan kiistämiä keinot ovat trollit, hakkerit, hybridisota ja tiedustelu.

Oivon mukaan ulkomaille suuntautuvan Venäjän viestinnän tavoitteena on kiinnittää Ukrainan sijasta huomio lännen ongelmiin. Venäjä toteuttaa paradigmaa "Hajota ja hallitse" ja lyö kiiloja jo valmiisiin jakolinjoihin lännessä.

SUOMEN JOURNALISTILIITTO AUTTAA UKRAINALAISIA JOURNALISTEJA

Suomen journalistiliiton edunvalvontajohtaja Petri Savolainen kertoi, kuinka SJL auttaa journalisteja Ukrainassa paitsi rahallisesti ja materiaalilla, myös henkisesti. Tukea tarvitsevat ukrainalaisten lisäksi myös kotimaastaan pakenevat venäläiset journalistit. - Kaikkein tärkeintä työtä on kuitenkin suomalaisten journalistien joka päivä tekemä luotettava journalismi.

Teksti: **Ari-Pekka Sirviö**

Jarmo Koponen, Teemu Oivo ja Martti Lehto kertoivat hybridisodasta pohjoisen journalisteille.

kuva: Janne Kärkkö

RTTL:n kurssitoiminta on lähtenyt vauhdilla käyntiin

RTTL:n viime vuoden syksyllä aloittama kurssitoiminta on ollut suosittua ja palaute lähes yksinomaan kiitettävää. Mieltä lämmittää, että toiminnan käynnistäminen on onnistunut ja tarjonta vastaa kysyntään.

Ammattitaitoa kehittäviä kursseja audiovisuaalisella alalla työskenteleville alettiin tarjota viime syksynä.

Kurssien järjestämisen mahdollistaa Kopion RTTL:lle maksama järjestökorvaus, joka on osa radio- ja televisio-ohjelmien versiotallentamisen tekijänoikeuksien korvaamisesta tehtyä sopimusta. Kurssien lisäksi rahaa on voitu käyttää liiton viestintään, kuten tämän Liiton Arkin kuluihin.

Tähän mennessä kursseja on järjestetty kaikkiaan seitsemän. Syksyllä oli kolme haastattelutaitoja kehittävä luentokurssia, joista kaksi toteutettiin etänä ja viimeinen Ison Pajan perinteikkäässä auditoriossa.

Keväällä vaihdettiin pykälään jo vähän isompi vaihde ja laitettiin hakuun lisää kursseja. Ylivoimaisesti suosituimmaksi kurssiksi hakijamäärän perusteella nousi audiokäsikirjoittamisen kurssi, jolle pyrki yli 60 opinhaluista henkilöä.

Kun kurssille voitiin ottaa heistä vain 15, kävi selväksi, että mahdollisimman pian pitää järjestää toinenkin kurssi. Onneksi se järjestyi vielä samalle keväälle, joten lähes joka toiselle hakijalle voitiin tarjota oppia käsikirjoittamisen taidossa.

KESÄÄ KOHTI MOBIILISTI

Kevään kaksi muuta kurssia ovat olleet haastattelutyöpaja ja mobiilivideokurssi.

Haastattelutyöpajaan otettiin 12 henkilöä harjoittelemaan hyvän haastattelun niksejä aitojen haastateltavien kanssa. Kurssi oli tavallaan sukellus vähän syvemmälle teemaan syksyn luentokurssien jälkeen.

Pienehkön osallistujamääriin on painava syy: henkilökohtainen palaute ja ohjaus. Se on ollut paitsi kouluttajien toive, myös monen osallistujan kiitoksen aihe kurssin jälkeen.

Kiitokset ovat näkyneet niissä palautteissa, joita on pyydetty kunkin kurssin onnistumisesta niin sisällön ja kouluttajien onnistumisen kuin omien odotusten ja niiden saavuttamisen osalta.

Yhdestä viiteen -asteikolla palaute on ollut keskiarvoltaan säännönmukaisesti yli neljä, joten kurssien – ja etenkin kouluttajien! – onnistumiseen voi täydestä syystä olla erittäin tyytyväinen.

Kevään kurssitoiminnan päättävä Mobiilivideokurssi suunniteltiin myös 12 osallistujan mukaan. Kun kurssille haki lopulta 19 kiinnostunutta, päätettiin hyväksyä kurssille kaikki hakijat ja ottaa mukaan toinen kouluttaja.

Kurssin teema oli lyhytdokumentin toteuttaminen mobiilikalustolla. Lähes kaikilla hakijoilla olikin valmiina ideoita dokumenttien aiheeksi. Ne välitettiin ennalta kurssin vetäjälle Mark Eganille, että hän voisi hyödyntää niitä kurssiohjelman suunnittelussa.

kuva: Tuomas Karemo

Olli Seuri ja Tuomas Karemo vetivät maaliskuussa haastattelutyöpajaa 12 kurssilaiselle.

PALAUTE PALKITSEE

Kiittävä palaute on ilman muuta ollut keskeinen kannuste jatkaa hyvin alkanutta kurssitoimintaa. Kursseja ideoinut ja suunnitellut viisihenkinen työryhmä onkin valmis jatkamaan työtään liki nykyisessä kokoonpanossaan.

Kurssien käytännön järjestelyistä on vastannut tämän jutun kirjoittaja, ja RTTL:n toiminnanjohtaja Marjo Partio on hoitanut järjestelyihin liittyvän rahaliikenteen.

Matkan varrella on kertynyt paljon kokemusta tällaisen kurssitoiminnan pyörittämisestä, mutta opittavaakin vielä on ja varmaan kertyy vielä lisää. Kurssi kurssilta asiat toivottavasti hoituvat sujuvammin.

Kaikki ideat uusista kurssisisällöistä ovat tervetulleita. Niille ei ole oikeastaan muuta ennakkoehto kuin tuo jutun alussa mainittu "ammattitaitoa kehittävä".

Syksyllä on suunnitelmassa on järjestää kaksi kurssia, koska kevään tarjonta on ollut aiottua runsaampi. Kurseissa ollaan jo valmisteluvaiheessa.

Seuratkaa liiton nettisivujen Kurssit-palstaa, niin pysytte kärryillä koulutustarjonnasta. Sellainen on kutina, että joku voi jopa yllätyä, kun haut avataan.

Aapo Parviainen
Kurssijärjestäjä

Koronakriisistä sotakriisiin

Kahden vuoden koronakurimuksen odotettiin jo helpottavan keväällä, kun jouduimme havahtumaan uuteen vakavaan kriisiin. Venäjä hyökkäsi 24.2. Ukraina, ja sota Euroopassa toi arkeemme pelon ja varautumisen tarpeen.

Moni havahtui arjessaan miettimään, onko ruokavarastoja ja vettä kolmeksi päiväksi, missä on lähin väestönsuoja, onko kaapissa joditabletteja ja omistanko patteriradion, josta voin kuunnella viranomaistiedotteet, jos sähköt menee. Tästä päästäänkin sitten siihen, mitä sieltä patteriradiosta kriisitilanteessa kuuluu ja miten Ylen huoltovarmuus on osa julkisen palvelun tehtävää.

YLEISRADION VARAUTUMISEN MÄÄRITTELE LAKI

Yleisradiossa valmiustoiminnan ja varautumisen tehtävä on määritelty laissa Yleisradio Oy:stä. Sen mukaan Yleisradion tehtävänä on välittää asetuksella tarkemmin säädettäviä viranomaistiedotuksia ja varautua televisio- ja radiotoiminnan hoitamiseen poikkeusoloissa. Ajan tasalla olevien, luotettavien uutistietojen välitys on myös avaintehtävä, johon Yle varaa käyttöönsä riittävät resurssit. Keitä työntekijöitä tämä sitten Ylessä koskee, on jo kyseisten henkilöiden tiedossa, koska puolustusvoimat on lähettänyt kirjeen sijoituksesta kaikille reserviläisille. Jokaiseen Ylen yksikköön on myös nimetty valmiusyhdyshenkilö.

Jotta viranomaistiedotusten ja luotettavien uutistietojen välitys olisi mahdollista ja häiriötöntä Yle Radio Suomen, Yle Radio Vegan, TV1:n sekä teksti-tv:n ja yle.fi sekä svenska.yle.fi -sivustoilla, on Ylessä varauduttu häiriötilanteisiin ja myös harjoiteltu ennalta tilanteiden hallintaa. Harjoittelu on ollut säännöllistä, ja koko ajan Ylessä on ollut hyvä varautumiskyky. Korona-aikakin tuotti lisää varautumistaitoja, ja näyttää siltä, että Ylen hyvin toiminut kokonayrkkiryhmä jatkaa toimintaansa kriisinyrkkinä.

Normaalioloissa Yleisradion varautumisen painopiste on häiriötilanteiden hallintaa. Tietotekniset vikatilanteet, sähkökatkokset ja vesivauriot ovat todennäköisimpiä toiminnalle häiriöitä aiheuttavia tapahtumia normaalioloissa. Toki myös ydinvoimalaonnettomuus ja siitä seuraava laskeuma ovat vakavampia normaaliolojen häiriötilanteita. Nyt tämä uhka tuli pelottavan mahdolliseksi kriisitilanteesakin Venäjän sotajoukkojen vallattua Tshernobylin ydinvoimalan heti hyökkäyksensä alkuvaiheessa, ja ydinaseen käytölläkin on Venäjä uhkaillut. Yleen päätettiinkin hommata tästä syystä joditabletteja työntekijöille jaettavaksi, mikäli viranomaiset joutuvat ilmoittamaan säteilyn vaarasta. Kaamea uhka kaikkienensa.

KANTTI KOETUKSELLA

Koronakriisi on koetellut kaikkien jaksamista tavalla tai toisella. Lähiötöitä tehneet ovat joutuneet pelkäämään sairastumista, ja maskien ja muiden suojatarvikkeiden käyttö on ollut raskas rasitus päivittäiseen rutiiniin. Pääosin etäotöitä tehneet ovat jääneet ilman yhteisöllisyyttä ja työkavereiden tukea, joka on myös pelkojen käsittelyssä tärkeää. Siihen päälle tuli sitten vielä jatkuva sotauutisointi. On kyllä monella kantti koetuksella eli vaaditaan tosi paljon resilienssiä, kuten nykyään on muotiaa sanoa.

Utistyyssä on vaikeaa noudattaa psykologien ohjetta pitää taukoa sotatapahtumista, koska seuranta on niin olennainen osa työtämme. On kuitenkin tärkeää maadoittaa itseään välillä lähelle ja läheisiinsä ja arjen rutiineihin. Itsestään on hyvä pitää huolta kriisienkin keskellä. Se on osa viisasta varautumista.

Hilla Blomberg, työsuojeluvaltuutettu Yle Helsinki-Uusimaa

kuva: Seppo Sarkkinen

Vapaa tiedonvälitys voisi jopa estää sotia, jos sitä ei estettäisi

Räyhähenkien, propagandan sekä trollien ja muiden valehtelijoiden vastapainoksi maailmassa tarvitaan faktatietoa. Perinteinen kuivakka uutisointi, tarkistettu tieto ja riippumaton tiedonvälitys pitävät jalat paremmin maassa.

Tiedon tuottamiseen ja levitykseen tarvitaan luotettavia perusasioita: ihan oikeita toimituksia, missä nipotetaan mm. lähdekritiikistä, asioiden varmistamisesta, lähteiden/vuotajien motiiveista ja jopa oikeinkirjoituksesta ja pilkun paikoista, koska niilläkin on merkitystä viestin tulkinnan kannalta. Pilkun paikan vaihto voi muuttaa lauseen merkityksen toiseksi.

Näin toisenkin viisaan puhujan / Näin toisenkin, viisaan puhujan.

Mitä pitemmälle diktatuuri tai yksipuoluejärjestelmä kehittyy, sitä jyrkemmin vapaa tiedonvälitys on kielletty, karsittu ja lopulta tapettu. Pohjois-Koreassa, Kiinassa ja Venäjällä virallisesta totuudesta poikkeavan tiedon levittämisestä tai kiellettyjen sanojen käytöstä seuraa hengenlähtö tai hyvällä tuurilla voi selvitä vankilatuomiolla. Diktatuuri pysyy pystyssä vain sensuurin suojassa.

Tieto on valtaa, siksi se on pidettävä piilossa ja virallinen totuus esillä.

Toisaalta myös meillä ns. länsimaaisissa demokratioissa häärii trolliosastoja, jotka vaativat yleisradioyhtiöiden, uutistoimistojen, tutkijoiden ja muiden riippumattomien tiedonvälittäjien suitsimista ja rajoittamista. Kuinkahan moni britti- tai suomi-trolli on pohtinut, mihin muuhun tiedon salaaminen ja väärän tiedon levitys voisi johtaa Ukrainan sodan lisäksi.

Olisko Venäjä hyökännyt Ukraina, jos tiedustelupalvelu olisi rojhennut kertoa, että ukrainalaiset meinaavat tapella vastaan? Ja miten olis Ruandan tai ex-Jugoslavian ym. sotien laita. Olisko niitä syttynyt, jos etno-trollien tilalla olisi ollut riippumaton tiedonvälitys ja ihan oikeita uutisia.

Sopii miettiä, miksi kriittinen tiedonvälitys pitäisi kieltää? Ja kuka pelkää totuutta?

Leena Mattila

kuva: Seppo Sarkkinen

Rauhaa ja rakkautta

Aamukävelyllä Kiovan Puistossa, Tampereen Kalevassa. Puisto on nimetty ystävyyskaupunki Kiovan mukaan.

Pysähdyn kuvanveistäjä Anneli Sipiläisen Kiova-Tampere, rengas ystävyyskaupunkiketjussa -veistoksen äärelle. Venäjän hyökättyä Ukrainaan 24.2. patsaan juurelle ovat ihmiset tuoneet kynttilöitä. Niitä tulee sinne lisää jatkuvasti.

Seison liikuttuneena, hiljaa, annan ajatusteni kulkea ukrainalaisten luokse. Miten maailmassa voi yksi valtansa sokaisema diktaattori järjestelmällisesti tuhota itsenäistä naapurimaataan harhaisten mielikuviensa ajamana, vähääkään kunnioittamatta siviilejä. Syyllistyen jatkuvasti sotarikoksiin.

Me, nuorempi sukupolvi olemme saaneet elää itsenäisessä Suomessa vailla pelkoa sodasta. Meille rauhan taistelivat omat kunnioitetut sotaveteraanimme. Nyt tuntuu ahdistavalta ukrainalaisten hätä ja Venäjän armoton tuhoamissota.

Venäjän uutisointi venäläisille on kontrolloitua tietoa ”erityisoperaatiosta”. Siellä ei ole sananvapautta kertoa totuutta. Onneksi muu maailmaa näkee ja kuulee mitä oikeasti tapahtuu, se tieto ei kuitenkaan tavoita totuudelta eristettyä kansaa Venäjällä.

Onhan tällä sodalla vaikutuksia koko Eurooppaan, maailmaan. Talouskasvu pysähtyy tai hidastuu, hinnat nousevat. Se on vääjäämätöntä. On autettava Ukrainaa, sotaa pakenevia siviilejä, lisäävä oman maamme turvallisuutta.

On pieni asia meille, jotka elämme turvassa, hinnannousut - minun mielestäni.

Meillä eivät soi ilmahälytykset eikä tarvitse pelätä pommi-iskuja ja kotimme räjähtämistä. Järkyttävät iskut siviilejä kohtaan ovat tuskallisen kammottavia. Epätodellista ja kuitenkin se on totta.

Maksan kiltisti kalliista bensasta, mietin vaan kulkemiseni tarkemmin kuin ennen. Tuleepa pienennettyä omaa hiilijalanjälkeään. Meillä elämä on kuitenkin turvallista.

Joskus täytyy vain ajatella asioita omaa elinpiiriään kauemmaksi.

On tämä nykyinen hallitus joutunut aikamoiseen pyörytykseen heti alusta alkaen. Ensin korona ja sitten Putinin sota. Samalla on pitänyt hoitaa ne normaalit hallitukselle kuuluvat tehtävät. Molemmat kriisit ovat olleet ennalta arvaamattomia suuruusluokaltaan. Ei kyllä käy kateeksi nuo ministerien postit. Toivottavasti jaksavat.

Vaikka tässä nyt synkistelen näin pääsiäisen aikaan tätä kirjoittaessa mieltä piristää monikin asia. Kulttuurinätkää pääsee taas tyydyttämään elokuvissa, teatterissa, konserteissa ja erilaisissa tapahtumissa. Ihana on kohdata ihmisiä muutenkin kuin tietokoneen ruudulla.

Työtilanteet ovat parantuneet av-alalla ja tuotannot kaipaavat osaajia.

FAO järjestää Pohjoismaisen freeseminaarin toukokuun lopulla. Pitkästä aikaa on mahtava nähdä kollegoita. Yhteistyö pohjoismaiden kanssa on vieläkin tärkeämpää kuin ennen. On se sitä ollut ennenkin, mutta nyt erityisesti.

Make peace not war!

Irmeli Heliö

FAO :n puheenjohtaja

kuva: Seppo Sarkkinen

Itsenäistä

Viime syyskuussa juhlittiin Ylen 95-vuotisjuhlia. Monenlaista ohjelmaa tuli eetteristä, mielenkiintoisia juttuja. Mutta yksi pikku episodi jäi erityisesti mieleeni.

Nuorehko toimittajaleidi pysäytti kameraoperaattorin kameran takaa ja kyseli muutamia kysymyksiä siinä työn ohessa. "Kuinka itsenäistä on kameramiehen työ?"

Kysymys oli varmasti vilpittön, (ja asia sinänsä mitätön), mutta huomasi hiukan ärsyntyneeni. Monikameratyön ominaispiirteitä ei selkeästi tunneta. Avaanpa asiaa hieman.

Monikameratyöskentely on ennen kaikkea yhteistyötä. Kamerat sijoitetaan huolella valittuihin paikkoihin, että olennainen saadaan kuviin. Erilaiset ja -kokoiset kamerat ja optikat mahdollistavat kuvakerronnan jatkuvuuden. Kraanat tai esim steady cam täydentävät sitä.

Musiikissa ja urheilussa pyritään harjoittelemaan toiminta ja hakemaan leikkauskohdat, eli milloin siirtytään seuraavaan kameraan. Joskus esim musiikkifestareilla täytyy vaan seurata, mitä tapahtuu. Kun ei ole päästy harjoittelemaan, tarjotaan ohjaajalle kuvia, että päästään eteenpäin ja vältetään esim samankokoisilta kuvilta. Voisi jopa sanoa, että toiminta muistuttaa jääkiekon kultajoukkuettamme olympiakisoista. Jaetaan rooleja, hiotaan sapluuna toimivaksi toistojen kautta. Tehdään kaverille mahdollisuus onnistua. Lavastus, rekvisiitta, valaisu, ääni ja kuva, niistä se hyvä hyvä ohjelma rakentuu. Sisältöä tietysti unohtamatta.

Vanhan sanonnan mukaan voit tehdä hienoja dokkareita ja lyhyt-filmejä, mutta esim suoran lähetyksen monikameratyö on oma juttunsa. Motoriikkaa, havainnointia, nopeita reaktioita, kokemus auttaa. Ei mitään rakettitiedettä, mutta ammattilaisen työtä. Yksikameratyöhön eli ns ENG-hommiin on tullut kymmenen vuoden aikana niin paljon lisätyötä, että sekin on kyllä syytä mainita tässä. Äänittämistä, leikkausta, filettämistä ja drooneja. Syvä kunnioitus heille.

Kuten myös molempien työmuotojen hallitsijoille, heitäkin löytyy.

Joskus kieltämättä tehdään vaan puhuvaa päätä. Voin vakuuttaa, että esim presidentin uuden vuoden puheessa keskityttiin olennaiseen. Linnan näyttävät tilat ja huolellinen valaisu oli keskiössä, kameralla ei juurikaan kikkailtu. Sisältö oli olennaisin asia, kerronta täydensi sitä. Ihan hieno kokemus. Mutta on sitä arkista puurtamista meilläkin, eiköhän kaikilla.

Monikameratuotannolla saadaan yksinkertaitakin tuntuvat tapahtumat näyttävimmäksi. Keskusteluohjelmissa tiiviillä kuvilla päästään personoimaan puhujat ja entäpä kirkonmenot? Mieleen jäi viime kesältä erään kirkkoherran toteamus: "on se näemmä ihan eri katsella jumalanpalvelus oikeana tv-lähetyksenä, kuin tehdä live stream yhdellä kameralla." On se.

Jos nyt itsenäinen status halutaan nähdä olennaisena tekijänä tv-työssä, niin otetaanpa toinen näkökulma. Kahtena kuluneena koronavuonna on tullut seurattua eri medioita netin kautta, lähinnä kännykällä tai padilla. kohuotsikkoja,

Kun on seurannut parin viime vuoden aikana joitakin Journalistin ohjeisiin sitoutuneita medioita, niiden aihevalintoja, kohuotsikointia (selittävä sisältö maksumuurin takana), ilmeistä klikkikalastelua yms, juolahtaa väkisinkin mieleen: Kuinka itsenäistä toimittajan työ on?

Kari Romppainen
Kameraoperaattori
Yle D&T, Mediapolis Tampere

kuva: Seppo Sarkkinen

Juha Blomberg - henkilöstön edustaja Ylen hallituksessa

Ihan ensimmäiseksi haluaisin kiittää edeltäjäni Arto Niemistä. Artsin 6 vuoden työ Yleisradion hallituksessa henkilöstöedustajana luo hyvän pohjan itselleni ja "benchmarkkaa" tulevaisuuteni vaativassa tehtävässä.

Sain Niämiseltä täydellisen perehdytyksen hallitustyöhön, hyvän esittelyn henkilögalleriaan ja pohjustuksen yhtiön talouden ja organisaation kiemuroihin.

Koko henkilökunnan, siis kaikkien Ylen ammattiryhmien edustaminen, vaatii tehtävään ryhtyvältä paitsi hyviä istumalihaksia myös pitkää pinnaa. Asiat eivät tapahdu niin kuin normaalin päivätyön parissa "suorana ja läsnä". Melkoinen määrä on eteeni ilmestynyt asioita, jotka tulevat tapahtumaan tulevaisuudessa, jopa useamman vuoden periodilla, kun taas toimitustyössä eletään huomattavasti nopeammassa maailmassa, viikkokin on toisinaan pitkä aika suunnitella tulevaa.

Työhistoriastani sananen. Olen syntynyt Mikkelissä 60-luvun alussa ja siellä "ihmisen kokoisessa kaupungissa" alkoi myös radiourani 80-luvulla. Taival Yleisradion palveluksessa on jatkunut jo 37

vakituista vuotta ja luonnollisesti tavoitteenani on saada maaginen 40-vuotispinssi kokoelmiini. 20- & 30-vuotispinssit löytyy jo. Ylessä olen saanut vaikuttaa monenlaisissa hommissa, aina kelanauhan leikkaamisesta nykyaikaiseen digitaaliseen kosketusnäytöillä suoritettavaan lähetystoimintaan.

Ammattiyhdistystoiminta veti aikanaan puoleensa, ensin paikallisena tukimiehenä ja aktiivina alueosastossa, sittemmin RTTL:n hallituksessa 90-luvulla. Reilut 10 vuotta toimin Pasilassa luottamusmiehenä Julkaisut -yksikössä / nykyisin Luovat ja Media -yksikössä median luottamushenkilönä v.2022 saakka, YOT:n varapääluottamushenkilönä, RTTL:n hallituksessa ja SJL:n valtuutettuna/varavaltuutettuna.

Henkilöhistoriastani voisin mainita seuraavaa: naimisissa, 2 lasta, poika 21 vuotta ja tyttö 10 kk harrastan samoilua ja bongauksia sekä vähän valokuvausta

Juha Blomberg

Juha Blomberg aloitti henkilöstön edustajana Ylen hallituksessa 1.1.2022.

kuva: Seppo Sarkkinen

Vanhoja Kettuja viitseliäitä

Kettujen puheenjohtaja Leena Tamlander sekä kokouksen puheenjohtajana toiminut Eeva Vuortama ja sihteeri Pirjo Munck.

Kevään tulon virkistämä RTTL:n senioriosaston vuosikokous maaliskuussa osoitti, että kaksivuotinen koronakatalvi ei ole täysin jäykistänyt jäseniä.

Kettujen nykyiseen 'kotikoloon' ravintola Kiltakellariin oli jollakotellut 42 aktiivia, jotka yksimielisesti valitsivat jo vuodesta 2006 osaston toimintaa johtaneen Leena Tamlanderin jatkamaan tehtävässään. Siinä on johtajakausia jo enemmän kuin Kekkosella ja Putinilla yhteensä, vuosia ei ihan niin paljon. Vielä.

Kokouksen vapaaosuudella järjestettiin Ukrainan hyväksi taideväennöshuutokauppa ja 'hattu käteen' -keräys. Edellisessä oli kaupan

neljä itetaiteilija Jussi Tuomisen tekemää Putin–Zelenskyi -aiheista klassikkotaulua, ja keräyksessä kolehtihaavin virkaa toimitti ukrainalainen sotilaskypärä. Kokoon saadut 535 euroa lahjoitettiin Punaisen Ristin katastrofirahastolle.

KORONAKARKULAISET

Koronakaranteenin ankeutta ketut lievensivät esimerkiksi kirjoittelemalla nettisivuilleen osin jopa karmean hauskoja juttuja tuntemuksistaan. Mutta jo ennen kuin oli hajuakaan covidista pyrähti kettulauma majakkaretkelle Turun saaristoon ja koukkasi palatessaan Olkiluodon atomivoimalaan koluamaan sen maanalaiset ydinjäteluolastot. Viime vuonna he uhmasivat pandemiaa pää pystyssä ja häntä ojossa muun muassa vierailemalla Koko- ja Komteatterissa, tekemällä teatterimatkat myös Pyynikin ja Porvoon kesäteatteriin, tutustumalla Paimion parantolaan ja ukrainalaisen (!) Ilja Repinin näyttelyyn Ateneumissa sekä opastetuilla teemaistaisilla Forsmanin teetälössä Vantaalla.

Tiedonjanoa on sammuteltu Kantapöydässä, jossa ovat työkokemuksistaan kertoneet niin Suomen Pankin entinen ylipankkiiri Erkki Liikanen kuin journalistikonkarit Kari Lumikero ja Yrjö Länsipurokin.

Tänä keväänä alettiin pitkään patoutunutta kaukomatkakuumeetta lääkittää henkisesti jo huhtikuussa, kun ilmoittautumise ETEENPÄIN ELÄVÄN MIELI

Edellä oli siis vain maistiaisja ja muistiaisja tämän ikiviriilin lauman harrastuksista maalla, merellä ja ilmastossa. Loppuvuodenkin suunnitelmat ovat jo pitkällä, maantieteellisesti ainakin Espanjassa asti, kun yhteistä irtiottoa kaavaillaan kotoisten kesähelteiden jälkeen lempeään Andalusiin aurinkoon.

Mutta ei pysy ketunkaan turkki kuosissa ikuisesti. Niinpä tähän yli 600 jäsenen laumaan houkutellaan, jos ei nyt ihan uutta verta, niin ainakin aktiivisia lajikumppaneita kohtapuoliin upean eläkeiän saavuttavista RTTL:n jäsenistä.

Liittymisohjeet sekä lisävalaistusta Vanhojen Kettujen toiminnasta saa kuvin ja tekstein kettusivuilta www.vanhatketut.fi

Sinne vain nuuskimaan!

Teksti: **Jussi Tuominen**
Kuvat: **Erkki Pohjanheimo**

Kokoukseen osallistui yli 40 aktiivista Vanhaa Kettua!

JÄSENYHDISTYSTEN HALLITUKSISSA TAPAHTUI KEVÄÄN VUOSIKOKOUKSISSA JOITAKIN HENKILÖVAIHDOKSIA, MOT RY SAI UUDEN PUHEENJOHTAJAN.

AVOT

Vuosikokous pidettiin 25.2. Tampereella. Puheenjohtajana jatkaa **Heli Lindroos**. Varapuheenjohtajaksi valittiin **Minna Hellman**, joka toimii myös rahastonhoitajana. Hallituksen muut jäsenet ovat **Hanna Ilkko**, **Maija Sutela**, **Anna-Mari Vesterberg**, sihteeri ja **Anu Kopra**.

fao

Vuosikokous pidettiin 25.3. Helsingissä. **Irmeli Heliö** jatkaa puheenjohtajana, **Jani Tanskanen** varapuheenjohtajana ja **Anna-Kaisa Vihavainen-Bäckman** sihteerinä. Hallituksen jäsenet: **Päivi Vöntönen**, **Kalle Niemi**, **Arto Paljakka**, **Juha Hakala**, **Katri Nisula**, **Teppo Tammi** ja varajäsenet **Rasoul Khorram**, **Tapani Niemi**, **Marja Väisänen** ja **Aune Waronen**, joka on myös freeluottamushenkilö.

MOT

Vuosikokous pidettiin 29.3. Helsingissä. Uudeksi puheenjohtajaksi valittiin **Jarno Miettinen**. Hallituksen jäsenet ovat **Maria Nykänen**, **Jaakko Kiukkonen**, **Harri Pulliainen**, **Terhi Romo**, **Ina Mikkola**, **Heidi Järvinen**, **Teresa Meriläinen-Aho**, **Sari Orkomies**, **Kari Vuosmaa**, **Marjaana Keränen** ja **Tiia Palmén**.

kuva: Seppo Sarkkinen

MOT ry:n uusi puheenjohtaja Jarno Miettinen

NOT

Nelosen ohjelmatyöntekijät NOT ry:n vuosikokous pidettiin 29.3. Helsingissä. **NOT:n** puheenjohtajana jatkaa **Annika Takaniemi**. Varapuheenjohtaja on **Nuutti Takkinen**. Hallituksen jäsenet ovat **Faye Lawson**, **Harri Moisio**, **Iida Hallikainen**, **Mikko Bergman**, **Seppo Kärki** ja **Ville Rämö**.

YQT

Ylen ohjelmatyöntekijät YQT ry:n vuosikokous pidettiin 19.3. etänä. **Antti Laakso** jatkaa puheenjohtajana. Hallituksen jäsenet ja heidän henkilökohtaiset varajäsenensä ovat. **Eva Pursiainen varapj. (Heidi Grandell-Sonck)**
Minna Laamanen (Jukka Viiri)
Elina Nieminen (Tanja Perkkiö)
Miia Nousiainen (Tarja Granvik)
Patrik Schauman (Linus Lång)
Marleena Lammikko (Jenni Blomberg)
Sirpa Jegorow (Jari Aula)
Risto Mattila (Pirjo Auvinen)
Mia Siiskonen (Petra Stolt)

TÄTÄ LEHTEÄ JULKAISTAAN KOPIOSTON TUELLA.

Journalistiliitto

Radio- ja
televisio-
toimittajien
liitto
RTTL

Senioriosasto
Vanhat Ketut

AVOT

FAO

MOT

NOT

Ylen ohjelma-
työntekijät ry
YOT

Alue

Epis

Media

Luovat

Ruuti

SFA

Tohloppi

Tutti

Suomen elokuva- ja
mediatyöntekijät
SET ry.

**Lehti-
yhdistykset**

ETELÄ-POHJANMAAN SANOMALEHTIMIEHET

ETELÄ-SUOMEN SANOMALEHTIMIESYHDISTYS

HELSINGIN SEUDUN JOURNALISTIT

HÄMEEN-UUDENMAAN JOURNALISTIT

ITÄ-SUOMEN SANOMALEHTIMIESYHDISTYS

KESKI-POHJANMAAN JOURNALISTIT

KESKI-SUOMEN JOURNALISTIT

KYMENLAAKSON JOURNALISTIT

PIRKANMAAN JOURNALISTIT

POHJOIS-KARJALAN JOURNALISTIIYHDISTYS

POHJOIS-SUOMEN JOURNALISTIT

SATAKUNNAN JOURNALISTIT

SAVO-KAINUUN JOURNALISTIT

SUOMEN FREELANCE-JOURNALISTIT

Kääntäjien ammattiosasto KAOS

TURUN JOURNALISTIIYHDISTYS
- ÅBO JOURNALISTFÖRENING

ÅLANDS JOURNALISTER

MAD NSYÖMIÄ AATOKSIA UUTISANKKALAMMELTA

Puujalkapatikkamatka äkkivääristä taka-
ajatuksista yliampuviin puolitotuuksiin.
Matokuurilla tänään Jussi Tuominen

Toi kevät avoveden Suomen Uutisankkalampeen
ja sulkakynää pyrstöstäni ryhdyin nyppimään.
Kun selkä viimein oikeni tään journalistin kankeen,
en riemusta voi alkaa tasajalkaa hyppimään.

Me kuultiin - taikka luultiin - että koronan vei piikki.
Vaan totuus peittyi naapuruston kylmään uutiseen,
kun sikäläisiin tehonnut ei Sputnik, kuultiin spiikki:
"Nyt tavarits vie pakkomaskin suulta silmilleen!"

Pian ohjusparvi pyyhki teatterista koko katon,
niin Dresden-kuvat mieleen nousi Mariupolista.
Ja meillä? Mistä turva? Sitten joku muisti Naton:
"Kai sinne pääsee vielä jostain sivuvovista?"

Ja pakotteista kasvaa Suomen nousukiidon esteet
kun nostaa täytyy teiden sähköautokantaakin.
Vaan energiaa meille tuo myös venäläiset nesteet,
Kreml saattaa panna kiinni kaasuputkihantaakin.

No, tuulimyllyt jauhaa voimaa, ilmastokin lämpee,
ei kulutuskaan kohta vanhaan malliin nouse kai,
kun nuoret eivät enää toisen peiton alle änkee
niin syntyvyys on nolla. Seniorit vallan sai!

Nyt kotimaista draamasarjaa maksuteevee filmaa
vaan riittää seurattavaa myöskin ilmaiskanaviin
Kun Räsänen löi uutisissa Piipillä ilmaa,
sen jälkeen Putinilla Halosta taas hakattiin.

Myös Yle koittaa tilaa voittaa, Suomi-neidot ruutuun
se päästi mainostamaan valtaa vitivalkoisten.
"Tää rasismia on ja vetää lokaan myöskin Me Toon!"
näin syntyi someälämölö hurmoshenkinen.

Kas urheilu on aina ollut kansalaisten mieleen,
ja reilun pelin henkeen kuuluu mokat sopia.
Kun Tampereella hallin nimi meni ensin pieleen,
ja Uros-parka kuohittiin, sai tallin Nokia.

Tais Olympiakomitean johtoportaan hissi
taas epäkuntoon mennä alkukevään tuulissa.
Yks herra ampui jalkaansa ja toinen housuun pissi.
Saa nähdä soiko jatko mollissa vai duurissa?

On Liike Nyt kai uusin eduskuntapuolueista.
Vaan suurin kansanliike täysin yössä harhailee.
Siis uusi voima nousee viime vaalit nukkuneista
se liikkeen vastapainoks nimen Lepo! ansaitsee.

Sää Lapin lomakohteissa niin kovin usein muuttui
jos ensin tottuu pakkaseen pian toisin käydä voi.
Vaan tuskin siitä turistikaan kovin paljon suuttui

Eeva, tässä omenassa
asuu joku..

© Jussi Tuominen